

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce:

M. K.

bytem ...

zastoupen advokátem doc. JUDr. Martinem Kopeckým, CSc.,
sídlem Revoluční 24, Praha 1,

proti

žalovanému:

Náměstek ministra vnitra pro státní službu

sídlem Jindřišská 34, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 26. 2. 2018,
č.j.: MV-16392-2/OSK-2018,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

- 1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu (dále jen „žalovaný“), jímž bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí státního tajemníka v ministerstvu práce a sociálních věcí (dále také jen „prvostupňový orgán“) ze dne 22. 12. 2017, č.j. MPSV-2017/264648-111/SZ/SLP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím byl žalobce podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „zákon o státní službě“), odvolán s účinností k 1. 1. 2018 ze služebního místa představeného, náměstka pro řízení sekce ekonomiky a evropských fondů.

2. Žalobce byl od roku 2016 náměstkem ministra práce a sociálních věcí pro řízení sekce ekonomiky a evropských fondů, a to pro obory služby Finance, Společné evropské politiky podpory a pomoci, evropské strukturální, investiční a obdobné fondy.
3. Vláda premiéra Bohuslava Sobotky schválila usnesením ze dne 23. 10. 2017, č. 737, systemizaci služebních a pracovních míst podle § 17 zákona o státní službě s účinností od 1. 1. 2018. Tato schválená systemizace se služebního místa zastávaného žalobcem nedotýkala.
4. Ve dnech 20.-21. 10. 2017 se konaly volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Volby vyhrálo hnutí ANO 2011 se ziskem 78 poslanců. Dne 31. října 2017 prezident republiky pověřil lídra hnutí ANO 2011 Andreje Babiše sestavením vlády.
5. Vláda premiéra Bohuslava Sobotky podala demisi dne 29. listopadu 2017 v souladu s čl. 73 odst. 2 větou druhou Ústavy. Tato vláda úřadovala do 13. prosince 2017, kdy prezident republiky jmenoval novou vládu premiéra Andreje Babiše. Tato vláda byla sestavena výlučně z nominantů hnutí ANO 2011. Dne 16. ledna 2018 nedostala důvěru Poslanecké sněmovny a podala demisi v souladu s čl. 73 odst. 2 větou první Ústavy. Úřadovala nicméně až do 27. června 2018, kdy prezident republiky jmenoval novou, koaliční vládu premiéra Andreje Babiše.
6. Usnesením vlády ze dne 22. 12. 2017, č. 895 bylo rozhodnuto „o úpravě systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. ledna 2018“. Z předkládací zprávy k této úpravě vyplývá, že souvisí s reorganizací práce ministerstev a s cílem naplnění programových priorit vlády. Celkový počet sekcí (v jejichž čele jsou náměstci) se sníží o 14 a v důsledku toho dojde ke snížení počtu systemizovaných míst o 23 služebních a 50 pracovních.
7. Na Ministerstvu práce a sociálních věcí změnou došlo ke snížení sekcí z devíti na sedm. Pět sekcí bylo zrušeno: sekce informačních technologií, sekce ekonomiky a evropských fondů, sekce sociální a rodinné politiky, sekce odvolání a správních činností nepojistných dávek, sekce řízení úřadu. Naopak byly zřízeny tři nové sekce: sekce správních činností a sociální politik, sekce ekonomická a ICT a sekce evropských fondů. Agenda zrušené sekce ekonomiky a evropských fondů byla začleněna do nově zřízených sekcí – sekce ekonomické a ICT a sekce evropských fondů. Deklarovaným důvodem byla minimalizace hrožících problémů a rizik z hlediska řídicí a finanční kontroly, které vyplývaly z dosavadního propojení ekonomických agend včetně správy rozpočtu ministerstva s agendou evropských fondů. Rozdělením agend dojde k oddělení odpovědnosti za vykonávané činnosti, což je základní předpoklad pro eliminaci rizik.
8. Na pozici náměstka pro novou sekci evropských fondů bylo vyhlášeno výběrové řízení dne 3. 1. 2018.

9. Prvostupňovým rozhodnutím státní tajemník v ministerstvu práce a sociálních věcí podle § 6 odst. 1 písm. a) služebního zákona odvolal žalobce ze služebního místa představeného náměstka ministra práce a sociálních věcí pro řízení sekce ekonomiky a evropských fondů. V odůvodnění uvedl, že toto služební místo bylo zrušeno změnou systemizace schválené vládou dne 22. 12. 2017. Zrušení služebního místa je odůvodněno potřebou odstranění problému a rizik z hlediska řídicí a finanční kontroly vyplývající z dosavadního propojení ekonomických agend, včetně správy rozpočtu ministerstva s agendou evropských fondů. Rozdělením agend dojde k oddělení odpovědností za vykonávané činnosti, což je první a zásadní předpoklad pro eliminaci rizik z hlediska řídicí a finanční kontroly.
10. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a prvoinstanční rozhodnutí o odvolání žalobce ze služebního místa představeného náměstka ministra práce a sociálních věcí pro řízení sekce ekonomiky a evropských fondů potvrdil. Zdůraznil, že prvoinstanční orgán vycházel z vládou schválené systemizace služebních míst, kterou bylo služební místo žalobce zrušeno. Nebylo tedy možno postupovat jinak než odvolat žalobce ze služebního místa dle § 60 odst. 1 písm. a) služebního zákona. Prvoinstančnímu ani odvolacímu orgánu přitom nepřísluší posuzovat zákonnost usnesení vlády.
11. K odvolacím námitkám dále uvedl, že úprava systemizace ze dne 22. 12. 2017 byla učiněna v souladu s § 17 služebního zákona. Hlavní změnou byla redukce celkového počtu sekcí na ministerstvu práce a sociálních věcí z devíti na sedm. Cílem bylo zefektivnit jednotlivé procesy a zjednodušit jejich řízení s ohledem na logickou návaznost a provázanost souvisejících agend. Prvoinstanční rozhodnutí nevykazuje žádné známky diskriminace. Úprava systemizace byla sice učiněna vládou bez důvěry, ale šlo o vládu řádně jmenovanou prezidentem republiky. Schvalování systemizace spadá do kompetence vlády jako vrcholného orgánu moci výkonné. Byť se jedná z hlediska státní služby o významné rozhodnutí, jedná se o uplatnění standardního oprávnění vlády. Nejde nutně o krok nevratný. Systemizaci jde dále měnit.
12. Státní tajemník v ministerstvu práce a sociálních věcí zároveň dalším rozhodnutím ze shodného dne, 22. 12. 2017, žalobce zařadil ode dne 1. 1. 2018 mimo výkon služby. Neshledal, že by pro žalobce bylo na ministerstvu jakékoliv vhodné služební místo. Toto rozhodnutí bylo žalovaným dne 26. 2. 2018 zrušeno pro nepřezkoumatelnost a nedostatečně zjištěný skutkový stav. Žalovaný poznamenal, že ze spisu vyplývá, že prvoinstanční orgán si existenci vhodných míst na jiných úřadech začal zjišťovat až dopisem ze dne 9. 1. 2018. Prvoinstanční orgán si tak nezjistil dostatečně, že pro žalobce skutečně neexistuje žádné vhodné služební místo.

II.

Argumentace účastníků

13. Žalobce v žalobě namítá, že jeho odvolání z místa představeného prvostupňovým rozhodnutím, které bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím, bylo nezákonné. Pro tento svůj závěr vznáší následující argumenty.
 1. Změna systemizace ze dne 22. 12. 2017 nemá oporu v zákoně. Zákon o státní službě zná pouze systemizaci v § 17 a změnu systemizace v § 18. Zákonné podmínky pro změnu systemizace podle § 18 zákona splněny nebyly. Bylo porušeno jeho právo na legitimní očekávání, neboť po schválení systemizace dne 23. 10. 2017 mohl

předpokládat, že nedojde ke zrušení jím řízené sekce a jeho služebního místa.

2. Vláda, která přijala změnu systemizace ze dne 22. 12. 2017, č. 895, byla vlada bez důvěry a měla vykonávat svou působnost jen v restriktivním rozsahu.
3. Změna systemizace ze dne 22. 12. 2017 byla účelová a neměla věcný důvod. Důvodem bylo pouze zbavit se jeho a dalších osob. Tím, že z původní sekce ekonomiky a evropských fondů byla vyčleněna část do jiné sekce (nově vytvořené sekce ekonomické a ICT, kam byly začleněny i některé organizační útvary z jiných sekcí ministerstva), nebyl dán zákonný důvod ke zrušení původní sekce ekonomiky a evropských fondů, neboť jí vykonávanou činnost vykonává účelově nově vytvořená sekce evropských fondů. Stejně tak nebyl důvod rušit žalobcem zastávané místo náměstka pro řízení sekce a vytvořit nové služební místo náměstka pro řízení sekce, nyní nazvané jako sekce evropských fondů.
4. Systemizace dosavadní služební místa neruší, to je předmětem organizační struktury dle § 19 služebního zákona. Organizační struktura Ministerstva práce a sociálních věcí však nebyla řádně změněna. Nebyl také respektován publikovaný závěr č. 9 ze zasedání poradního sboru náměstka ministra vnitra pro státní službu k zákonu o státní službě ze dne 25. 11. 2016, podle něhož změna služebního místa, která vyžaduje jeho zrušení a současně zřízení místa nového, je změnou, při které dojde ke změně všech oborů služby systemizovaných na služebním místě.
14. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout, neboť žalobní námitky považoval za nedůvodné. Státní tajemník v Ministerstvu práce a sociálních věcí vycházel z vládou řádně schválené systemizace služebních a pracovních míst účinné od 1. 1. 2018, na základě níž bylo zrušeno služební místo náměstka pro řízení sekce ekonomiky a evropských fondů v Ministerstvu práce a sociálních věcí. Nemohl tak postupovat jinak než rozhodnout o odvolání žalobce z daného služebního místa podle § 60 odst. 1 zákona o státní službě.
15. Vláda usnesením č. 895 ze dne 22. 12. 2017 schválila návrh systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. 1. 2018 podle § 17 zákona o státní službě, nikoli podle § 18, jak se domnívá žalobce. Vláda rozhodovala, resp. upravovala dosud neúčinnou systemizaci, což byla v daném režimu oprávněna učinit až do 31. 12. 2017, jak lze dovodit z díky § 17 odst. 4 zákona o státní službě.
16. Vláda přijala usnesení č. 895 ze dne 22. 12. 2017 jako vrcholný orgán výkonné moci v souvislosti s její řídicí a koordinační činností vůči ministerstvům a ústředním orgánům státní správy v oblasti systemizace služebních úřadů. Vláda musí disponovat nástroji umožňujícími efektivně reagovat na nutnost zajištění výkonu působnosti jednotlivých služebních úřadů a musí mít možnost reagovat na změny, které případně nastanou v době od schválení systemizace na následující kalendářní rok, ještě před nabytím účinnosti této systemizace. Vláda je v návaznosti na § 17 odst. 4 zákona o státní službě oprávněna činit rozhodnutí týkající se systemizace na kalendářní rok až do 31. 12. roku předcházejícího (jako tomu bylo v daném případě prostřednictvím úprav dosud neúčinné systemizace na rok 2018). Z § 17 zákona o státní službě nevyplývá, že jednou schválená

systemizace na následující kalendářní rok je již neměnná a nemohou se jí již dotknout jakékoli úpravy.

17. V roce 2017 bylo vládou postupováno obdobným způsobem jako při schvalování systemizace na rok 2018, tj. schválením systemizace a následným prováděním úprav dosud neúčinné systemizace. Praxe vlády v daném ohledu tedy spíše podporuje postup zvolený v roce 2018 a žalobce tedy nemohl mít legitimní očekávání, že jednou schválená systemizace již nebude do konce roku měněna.

III.

Posouzení žaloby

18. Městský soud projednal věc bez nařízení jednání v souladu s § 51 soudního řádu správního, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili.
19. Úvodem městský soud podotýká, že při přezkumu zákonnosti rozhodnutí o odvolání ze služebního místa, které bylo zrušeno v důsledku usnesení vlády, musí soud přezkoumat také zákonnost daného usnesení vlády, které je pro takové rozhodnutí závazným podkladem ve smyslu § 75 odst. 2 věty druhé soudního řádu správního (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 8 Ads 301/2018-45). S ohledem na tento závěr městský soud přistoupil k zhodnocení žalobních námitek.
20. **Ad 1)** Městský soud souhlasí se žalobcem, že v daném případě nebyly splněny podmínky pro změnu systemizace v § 18 služebního zákona.
21. Podle § 18 služebního zákona změna systemizace poté, co nabyla účinnosti, je-li jejím důsledkem změna počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců nebo změna platové třídy státního zaměstnance o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, je přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena.
22. Základní podmínkou pro změnu systemizace dle tohoto ustanovení je, že systemizace již nabyla účinnosti. Přitom systemizace schválená vládou dne 23. 10. 2017 měla nabýt účinnosti až 1. 1. 2018. Dne 22. 12. 2017 tedy nemohlo dojít k její změně dle tohoto ustanovení služebního zákona.
23. Dle soudu „změna“ přijatá dne 22. 12. 2017 stále spadá pod přijímání systemizace dle § 17 služebního zákona. Podle jeho odstavce 3 systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Toto ustanovení však nevylučuje, že ke schválení systemizace pro nadcházející kalendářní rok dojde ve více „vlnách“ neboť se fakticky stále bude jednat o „jednu“ systemizaci pro příští kalendářní rok, byť přijatou ve více krocích, kterými se pozměňují kroky předchozí (shodně viz rozsudek Městského soudu v Praze, č. j. 11 Ad 17/2018- 66).
24. Vláda tedy může přijímat úpravy již přijaté systemizace postupem dle § 17 služebního zákon před nabytím účinnosti systemizace. Tento postup není sám o sobě nezákonný. Žalobce tedy nemohl mít legitimní očekávání, že po přijetí systemizace v říjnu 2017 již nebude moci dojít k úpravě a jeho služební místo není pro rok 2018 ohroženo. Absence legitimního čekávání vyplývá mimo jiné i z toho, že k úpravám systemizace před nabytím účinnosti došlo i v roce 2016.

25. **Ad 2)** Žalobce dále namítá, že vláda, která přijala změnu systemizace, na základě které bylo zrušeno služební místo žalobce, byla vládou bez důvěry. K pravomocím vlády bez důvěry se vyjádřil Ústavní soud v nálezu Pl. ÚS 6/07 a dospěl k následujícímu závěru:

52. ... nastíněné obecné úvahy týkající se postavení samotné prozatímní vlády jsou nutně ústavně omezujícím faktorem, který se musí projevit restriktivním přístupem k výkonu jak pravomoci vydávat nařízení dle čl. 78 Ústavy, tak při dalších aktech vládnutí, zejména pokud by nesly zásadní a nevratné důsledky.

26. Je však třeba podotknout, že v dané věci se Ústavní soud vyjadřoval k prozatímní vládě dle čl. 62 písm. d) Ústavy, tedy k vládě v demisi. V nyní posuzovaném případě však jde o nově jmenovanou vládu, o jejíž důvěře Poslanecká sněmovna dosud nehlasovala. Městský soud se však domnívá, že i pravomoci této vlády jsou obdobným způsobem omezené. Není sice tolik relevantní argument Ústavního soudu o absenci plné ústavní odpovědnosti a vystavování se sankci vyslovení nedůvěry (bod 51 nálezu). O důvěře takové vládě bude totiž teprve hlasováno. Plně však platí argument, že dosud není zřejmé, zda taková vláda reflektuje politické zájmy většiny voličů podle rozložení sil v Poslanecké sněmovně (bod 51 nálezu). To platí zvláště v nyní posuzovaném případě, kdy vláda byla zformována jako menšinová. Byť samozřejmě není vyloučeno, aby i menšinová vláda si vyjednala v Poslanecké sněmovně podporu pro vyslovení důvěry, je zřejmé, že taková pravděpodobnost je nižší.
27. Podstatné je tedy rozhodnout, zda úprava systemizace byla rozhodnutím, které mělo takové atributy, že jej neměla přijímat vláda bez důvěry.
28. Podle městského soudu je v dané věci zásadní, že systemizaci přijímá vláda jako vrcholný orgán výkonné moci v souvislosti s její řídicí a koordinační činností vůči ministerstvům. Nejde tedy o pravomoc, která se jakkoliv projeví vně moci výkonné. Zároveň nejde striktně vzato o nevratné rozhodnutí. Systemizaci jde v budoucnu měnit. Služební zákon předpokládá změnu minimálně jednou ročně dle § 17, případě při splnění podmínek § 18 i za účinnosti systemizace. Dle soudu tedy rozhodnutí vlády o systemizaci podle § 17 odst. 3 služebního zákona není obecně rozhodnutím, které by vláda bez důvěry nemohla činit. Skutečnost, že jde o vládu bez důvěry, však může mít vliv na přípustnost důvodů pro konkrétní úpravu systemizace.
29. Dle předkládací zprávy k úpravě systemizace ze dne 22. 12. 2017 úpravy souvisí s reorganizací práce ministerstev a s cílem naplnění programových priorit vlády. Vláda, která dosud nezískala důvěru sněmovny a nemá tedy demokratický mandát, by však dle soudu měla být maximálně zdrženlivá v přijímání kroků odůvodněných naplňováním svých programových priorit. Soud tedy zhodnotí důvody pro změnu systemizace, která měla dopady na služební místo žalobce, i s ohledem na tuto okolnost.
30. **Ad 3)** Žalobce tvrdí, že změna systemizace ze dne 22. 12. 2017 byla účelová a neměla věcný důvod. Při posuzování tohoto žalobního bodu městský soud považuje za nezbytné zohlednit účel a smysl služebního zákona. Služební zákon byl přijat po mnoha letech jednání a kritiky ze strany Evropské unie, která zdůrazňovala potřebu přinést do státní služby stabilitu a oddělit ji od politického vlivu. Mezi hlavní cíle služebního zákona tak patřila právě větší stabilita státní služby a její odpolitizování (viz důvodová zpráva k služebnímu zákonu). Těchto cílů služební zákon dosahuje tím, že státního zaměstnance podle služebního zákona lze z místa odvolat pouze ze zákonných důvodů.

31. Služební zákon rozeznává náměstka pro řízení sekce (§ 9 odst. 2 písm. a) služebního zákona), který je státním zaměstnancem dle služebního zákona a náměstka člena vlády (tzv. politický náměstek, § 173 služebního zákona). Náměstek člena vlády funguje mimo režim služebního zákona. Jmenuje a odvolává jej příslušný ministr. Každý ministr může mít nejvýše dva politické náměstky. Oproti tomu náměstky pro řízení sekce lze odvolat pouze z důvodů uvedených v § 60 odst. 1 služebního zákona:

- a) došlo ke zrušení služebního místa představeného,
- b) služební hodnocení obsahuje závěr o tom, že ve službě dosahoval nevyhovujících nebo dostačujících výsledků,
- c) přestal splňovat předpoklad zdravotní způsobilosti,
- d) přestal splňovat požadavek podle § 25 odst. 5 písm. b/ (bezpečnostní prověrka), nebo
- e) byl zproštěn výkonu služby z důvodu vazby.

Z tohoto výčtu je patrné, že až na písm. a) jde vše o důvody týkající se způsobilosti konkrétního zaměstnance k výkonu dané služby. Pouze důvod pod písmenem a), který byl aplikován v případě žalobce, nevyžaduje žádný vztah k danému zaměstnanci. Dle soudu je nepřipustné, aby systemizací byl obcházen účel zákona a bylo možno se zbavit státních zaměstnanců, kteří řádně plní výkon své služby a nemohou být tedy odvoláni z jiných důvodů v § 60 odst. 1 služebního zákona. Rizikovým momentem pro takové zneužití systemizace je nástup nové vlády. Požadavek odpolitizování státní služby vyžaduje, aby na obsazení služebních míst změna vlády vliv neměla.

32. V nyní posuzovaném případě k předmětné úpravě systemizace došlo nově jmenovanou vládou. A to pouhých devět dní po jejím jmenování. Nelze však apriori vyloučit, že i nově vzniklá vláda bude mít věcné důvody pro změnu systemizace, které v soudním přezkumu obstojí.
33. Než soud přistoupí k samotnému přezkumu důvodů pro předmětnou úpravu systemizace, která se dotkla žalobce, je třeba připomenout, že systemizace je rozhodnutím, které se výlučně týká vnitřních záležitostí moci výkonné. Týká se primárně koordinační činnosti fungování orgánů moci výkonné. Při respektování dělby moci není v kompetenci soudu posuzovat, zda systemizace byla vhodná, vedla ke zlepšení efektivity řízení orgánů moci výkonné, či zda neexistovaly lepší alternativy. Úkolem soudu je pouze přezkoumat, zda důvody pro danou systemizaci byly právně přípustné a dostatečné. Dostatečné ve smyslu, že jsou schopny přesvědčit, že nejde o účelovou změnu s cílem zbavit se konkrétní osoby, která slouží na rušeném služebním místě.
34. Deklarovaným důvodem pro zrušení sekce, kterou řídil žalobce, byla minimalizace hrozících problémů a rizik z hlediska řídicí a finanční kontroly, které vyplývaly z dosavadního propojení ekonomických agend včetně správy rozpočtu ministerstva s agendou evropských fondů. Rozdělením agend má dojít k oddělení odpovědnosti za vykonávané činnosti, což je základní předpoklad pro eliminaci rizik z hlediska řídicí a finanční kontroly.
35. Takový důvod není v rozporu s právním řádem. Jde o eliminaci rizik při propojení finanční agendy a agendy evropských fondů. Skrze agendu evropských fondů proudí velké množství peněz. Soud považuje za rozumné vysvětlení, že z důvodu omezení rizik je třeba,

aby tyto činnosti byly odděleny od samotné správy rozpočtu ministerstva a finanční kontroly.

36. Zároveň je podstatné, že se nezdá, že tento důvod nějak souvisí s naplňováním programových priorit nové vlády bez důvěry (viz výše). Jde o reorganizaci práce ministerstva z důvodu zlepšení vnitřních kontrolních mechanismů.
37. Soud tedy shledává, že důvody pro konkrétní úpravu systemizace, která zrušila služební místo žalobce, jsou zákonné a dostatečné. Městský soud vnímá argumentaci žalobce, že změna byla pouze účelová s cílem zbavit se jej jako náměstka. Taková účelová motivace vlády však nebyla v řízení prokázána.
38. Žalobci je nutno přisvědčit v tom, že důvěru, že nešlo o účelovou změnu s cílem zbavení se žalobce, nevzbuzuje rozhodnutí prvoinstančního orgánu ze stejného dne (22. 12. 2017) o postavení žalobce mimo službu. Soud také zohlednil i argumentaci žalobce, že nově zřízená sekce evropských fondů vykonává prakticky shodnou činnost jako předchozí sekce. Tato argumentace však dle soudu ani tak nesměřuje proti samotné úpravě systemizace, a tedy zrušení (a rozdělení) sekce žalobce, jako se spíše týká dalšího osudu žalobce na ministerstvu práce a sociálních věcí.
39. Dle § 61 odst. 1 písm. c) služebního zákona se státní zaměstnanec převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace. Ze systemiky a účelu služebního zákona, který požaduje stabilitu a depolitizaci vyplývá, že takový postup má přednost před zařazením zaměstnance mimo výkon služby. Pokud tedy nebyly dány jiné důvody pro odvolání žalobce z místa představeného kromě § 60 odst. 1 písm. a) služebního zákona, tedy že došlo ke zrušení služebního místa představeného, měl být žalobce převeden na jiné vhodné služební místo. K tomu se samozřejmě nabízí, jak žalobce argumentuje, místo náměstka nově zřízené sekce evropských fondů. Nicméně otázka, proč se tak nestalo, a proč na místo náměstka sekce evropských fondů bylo vypsáno výběrové řízení, není předmětem tohoto řízení před soudem. Tyto otázky by soud mohl posuzovat v rámci žaloby proti pravomocnému rozhodnutí o postavení žalobce mimo službu.
40. V tomto řízení soud může pouze posoudit, zda úprava systemizace, která vedla k odvolání žalobce z místa představeného, měla zákonné a dostatečné důvody. Vzhledem k tomu, že ano, tak poté služebnímu orgánu skutečně nezbývalo nic jiného než žalobce z místa představeného odvolat podle § 60 odst. 1 písm. a) služebního zákona.
41. Soud na jedné straně tedy nesouhlasí s názorem žalovaného, že nemohl přezkoumat zákonnost úpravy systemizace ze dne 22. 12. 2017. Toto usnesení je podkladovým rozhodnutím pro vydání rozhodnutí o odvolání žalobce z místa představeného. Jako takové jej žalovaný i prvoinstanční orgán měl přezkoumat. Pokud však toto podkladové rozhodnutí nezákonné není, k čemuž městský soud dospěl, tak v důsledku ob stojí i závěry žalovaného, že odvolání žalobce z místa představeného je v souladu se zákonem.
42. I tato námitka je tedy nedůvodná.
43. **Ad 4)** K žalobní námitce, že nebyl respektován publikovaný závěr č. 9 ze zasedání poradního sboru náměstka ministra vnitra pro státní službu k zákonu o státní službě ze dne 25. 11. 2016, soud uvádí, že tyto publikované závěry nejsou v případě žalobce relevantní. V jeho případě nedošlo ke zrušení místa a zřízení stejného nového místa, tedy situaci, na kterou směřuje publikovaný závěr č. 9. V případě žalobce bylo jeho služební

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

místo zrušeno z důvodu zrušení celé jeho sekce a stalo se tak z důvodu přijaté úpravy systemizace vládou. Toto místo také nebylo nahrazeno novým, ale byla zřízena nová sekce.

44. Co se týče údajné absence změny organizační struktury dle § 19 služebního zákona, tak ani té nemůže soud přisvědčit.
45. Podle § 19 odst. 1 služebního zákona služební orgán zpracuje podle systemizace návrh organizační struktury služebního úřadu nebo její změny a prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu jej předloží Ministerstvu vnitra k vyjádření.
46. Provázanosti mezi systemizací a organizační strukturou služebního úřadu se věnoval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 8 Ads 301/2018-45. Podle něj ke změnám s dopady do služebních poměrů má docházet až v návaznosti na změny organizační struktury služebního úřadu. Byť by i systemizace nedávala velký prostor pro samostatnou činnost služebních orgánů při schvalování organizační struktury, je zřejmé, že až tímto úkonem se organizační struktura mění. Změna organizační struktury je tedy podstatná.
47. Podle soudu však ke změně organizační struktury v případě žalobce došlo. Návrh na úpravu systemizace s účinností od 1. 1. 2018, včetně návrhů organizační struktury byl předložen Ministerstvu vnitra ve dnech 18. až 20. 12. 2017. Organizační struktura Ministerstva práce a sociálních věcí byla Ministerstvem vnitra dne 22. 12. 2017 schválena.
48. Ani tyto námitky tedy nejsou důvodné.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

49. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
50. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. dubna 2020

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. V.